

Un error lamentable

Els ànims dels ciutadans d'Alcoi estan exaltats des que el passat dia 2 un policia matà, per equivocació, Eduardo Llorens Barber. Mentre el jutge que instrueix el cas, Javier Izquierdo, ha posat en llibertat condicional el culpable, a la ciutat s'han produït ja distints enfrontaments entre els veïns i les forces policials.

Laura Alarich

Mire vostè, tot ha estat un error lamentable. Quan vostès, els periodistes, s'equivoquen, l'únic que pot eixir és un esborrall. Quan ens equivoquem nosaltres, ix sang».

Així explicava un inspector de la comissaria d'Alcoi els fets que van posar fi a la vida d'un ciutadà, mort a trets, quan va ser confós amb un delinqüent que fugia de la policia.

Tot va començar la vesprada del passat divendres dia 2. La policia d'Alcoi

havia muntat un dispositiu per a procedir a la detenció d'un atracador que havia fugit de la presó d'Albacete. Aquest havia anat a Alcoi a casa de la seua dona i la policia l'havia detectat. Una vegada l'atracador va eixir de casa, va pujar en un cotxe Seat 131 blanc i va començar una persecució de pel·lícula pels carrers de la ciutat.

Segons la versió oficial de la policia, malgrat que els agents van fer diversos trets a l'aire, l'atracador va aconseguir despistar els seus perseguidors. En aquest moment, un cotxe de la policia decideix tornar a casa de la dona

Alcoi, crispada per l'actuació policial.

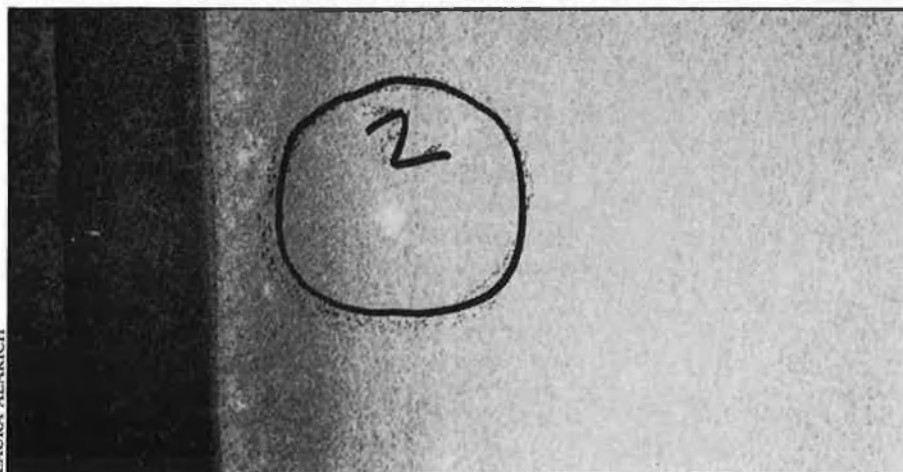
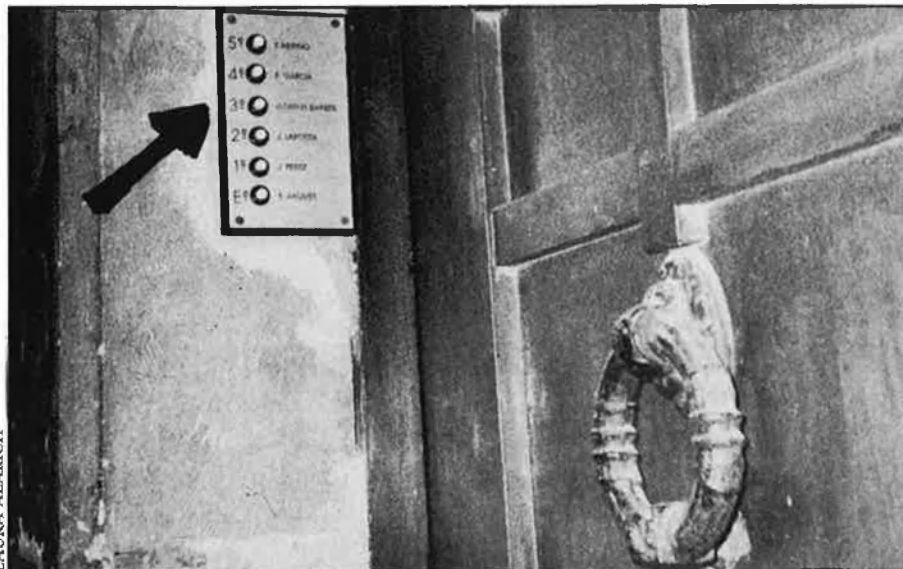
de l'atracador, dissortadament per a Eduardo Llorens Barber, que en aquells moments passava per allà. Segons la policia, a l'altura del número 21 del carrer d'Alacant d'Alcoi, els funcionaris, en confondre Llorens Barber amb l'atracador, li van donar l'alto diverses vegades. Sempre segons la policia, aquest no tan sols no es va aturar sinó que va realitzar un moviment sospitos, raó per la qual un dels policies va efectuar tres trets. Dos van fer impacte al cos de Llorens Barber, un dels quals, al cap, el va ferir de mort. Va ser un «error lamentable».

Versió oficial-versió real

La versió oficial de la policia és totalment correcta pel que fa a dos punts: Eduardo Llorens Barber passava per allà, i tot va obeir a un lamentable error. Però alguns testimonis han afegit dades noves a tot l'afer.

Minuts abans de les 22,30, Barber havia deixat a casa a la seua nòvia, i es dirigia, a peu, com altres nits, al seu domicili. Aquella nit, a Alcoi feia fred. Eduardo portava abric i la mà a una de les butxaques. A l'altra butxaca només hi havia una màniga buida, ja que Llorens Barber era manc. Aquesta màniga va ser mortal per a Eduardo. On la policia va pensar que hi havia una pistola ni tan sols hi havia una mà que la poguera empunyar.

«Mire, jo visc al primer pis. Per aquest carrer, després de les 10 de la nit, no hi passa ningú. Des de ma casa se sent tot. Jo no vaig sentir cap veu d'alto, només quatre trets, primer dos, i segons després dos més». M. és una veïna del carrer d'Alacant. Té por de donar el seu nom, «el meu home, per

La fletxa indica la porta on vivia Llorens Barber. Baix, un dels trets.

Llorens Barber: tot un seguit de mala sort

Eduardo Llorens Barber no era allò que es diu una persona amb sort. Amb estudis de turisme i hostaleria, un accident en un treball temporal el va deixar manc. D'aleshores ençà no va tornar a treballar en hotels. Aquests no són partidaris de tenir recepcionistes o relacions públiques amb mancances físiques. Posteriorment es va separar de la seua dona, amb la qual tenia dos fills, i, malgrat això, últimament havia refet la seua vida sentimental. Amb 38 anys, i per falta de treball, es veia obligat a viure amb els seus pares. La seua nòvia, Nati, no vol parlar amb ningú, tan sols vol oblidar. Sospita que tot serà inútil. Els seus pares, pel contrari, s'han personat en el procediment com a acusació particular. A l'endemà d'haver-se presentat, el jutge Javier Izquierdo va concedir la llibertat condicional al policia autor dels trets, sota fiança de 150.000 pessetes i un aval de 15 milions. □

raó del seu treball, torna a casa de matinada i no vull que un dia tinga un disgust». M., només sentir els trets, va abocar-se a la finestra: «Vaig veure un home tombat a terra. Tot seguit, unes persones vestides de paisà el van introduir en un cotxe. Al mateix temps consolaven a un d'ells, 'no patesques Ramon, ja està fet', deien». Una altra veïna insisteix: «No van ser tres trets, van ser-ne quatre. Primer dos, poc després altres dos».

Mentre els veïns parlen de quatre trets, amb una separació de segons entre els dos primers i els dos últims, la policia parla de tres. Qualsevol persona que passe pel carrer Alacant d'Alcoi podrà comprovar cinc impactes de bala en les façanes dels números 23 i 21. Entre el primer impacte i l'últim hi ha de set a deu metres de distància.

Comencen les investigacions i les reaccions

Però un altre fet contribuirà a enrarir més l'ambient. La matinada del diumenge dia 4, en una discoteca d'Alcoi, un grup de persones s'adrecen a un policia que hi era present. Comenten els fets de la nit del dia 2. Una de les persones diu: «Sou uns criminals». El po-

licia no s'ho pensa, trau la pistola i a crits diu que queden tots detinguts. Serà ell qui restarà detingut en les dependències policials d'Alcoi.

Aquell mateix diumenge era també detingut en les mateixes dependències el policia que va efectuar els trets contra Eduardo Llorens Barber. Al mateix temps el Jutjat número 1 d'Instrucció d'Alcoi es feia càrrec de les investigacions. Investigacions que es preveuen complicades com ho demostra el fet que el jutge titular, Javier Izquierdo, haja ordenat una segona autòpsia del cadàver i haja decretat el secret del sumari. Així les coses, són moltes les qüestions que queden per aclarir, com és el cas que el cotxe Seat 131 utilitzat per l'atractor en la seua fugida presente un impacte de bala, quan la policia sempre ha parlat de trets a l'aire i mai ha indicat que en la persecució de l'atractor aquest fera ús d'armes de foc. Si això fou així, ¿perquè la policia estava tan segura que anava armat? ¿O és que, realment en aquesta persecució hi devia haver tota una revetla de trets que calfaria una mica els ànims dels funcionaris policials? Si és així, l'expressió «error lamentable» pot tenir un doble significat igualment terrorífic. □

EDICIONS DE LA MAGRANA

NARRATIVA

PERE ASENSI
Com guanyar amics
(La Marrana, 6)

CHESTER HIMES
Quin assassinat més bèstia
(La Negra, 24)

J.P. MANCHETTE
Nada
(La Negra, 25)

ASSAIG
JOSEP MIQUEL SOBRE
El llibre dels oracles
(Cotlliure, 9)

DIVERSOS AUTORS
Lectures de COU 1988/89, II
(Esparver/Llegir, 8)

JORDI PUJOL

Als joves de Catalunya
(Polítiques, 4)
Coeditat amb Edicions 62

FERMÍ ROVIRALTA
Orígens i desenvolupament del PSAN
(Orígens, 23)

INFANTIL I JUVENIL

BRUEL / BOZELLE
Pessigolles
(Esparver il·lustrat, 4)

ROALD DAHL
El fantàstic senyor Guillot
(Petit Esparver, 33)

ASIMOV I ALTRES
Joves Fantasmies
(Esparver, 68)